

Czytania: Rdz 18,16-33; Ps 103,1-4.8-11; Aklamacja Ps 95,8ab; Ewangelia Mt 8,18-22

Dzisiejszy psalm zachęca nas do wielbienia Boga i do nieustanego dziękczynienia. To chwalenie Pana Boga ma wypływać z naszego wnętrza. Psalmista mówi: Błogosław duszo moja Pana. Nasza modlitwa ma być osobista świadoma, ma wypływać z naszej duszy, z najgłębszych zakamarków naszej osobowości, ale też całe wnętrze człowieka wszystko co jest w nas ma błogosławić Boga i Jego Imię wychwalać.

Wielbienie Boga ma wypływać z uświadomienia sobie Jego darów, dobrodziejstw, Jego dobroci wobec człowieka, wobec każdego z nas. Nasze wielbienie Boga ma być odpowiedzią na Jego dobroć.

Jego dobroć objawia się przede wszystkim w tym, że „On odpuszcza wszystkie twoje winy”. Pan Bóg dla Psalmisty, jest tym który przebacza, odpuszcza, puszcza w niepamięć nasze winy, grzechy, nieprawości, wszystko to, co nam nie wyszło, co nie było szczere, pogmatwane w naszym życiu.

A w związku z tym, że grzech niszczy nas samych, Pan Bóg jest tym, który leczy wszystkie choroby, szczególnie te duchowe, spowodowane grzechem. Podobnie o Jezusie pisał Mateusz Ewangelista, że Jezus głosząc Ewangelię o królestwie leczył wszystkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu, podkreślając przy tym Jego Boską moc.

Przez to Pan Bóg jest też tym, który nas ratuje przed skutkami naszych błędów, wykupuje nas od ewentualnych kar nasze życie, a ponadto całkowicie bez żadnej zasługi obdarza łaską i zmiłowaniem, jego współczucie gwarantuje nam opiekę. Miłosierny jest Pan i łaskawy nie postępuje z nami według naszych grzechów.

Dlatego zawsze powinniśmy Bogu dziękować za Jego troskę o nas.

o. Wiesław Jonczyk SJ